

РЕШЕНИЕ

№ 240

гр. Кюстендил, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Елисавета Г. Деянчева

като разгледа докладваното от Елисавета Г. Деянчева Въззивно гражданско дело № 20221500500667 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. от Граждански процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по жалба на длъжника Е. Д. Ф. по изпълнително дело № 20197430400292 по описа на ЧСИ Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС, с която се иска съдът да прекрати съдебно-изпълнителното производство.

В жалбата са наведени доводи, че изпълнителното дело е образувано по представен изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС за сумата от 371,44 лв. Тази сума била главница по договор за кредит от 09.09.2003 г. На 22.12.2010 г. било подписано споразумение за прехвърляне на остатъка от вземането, като по именно силата на това споразумение бил издаден посоченият изпълнителен лист.

Заповедното производство по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС било прекратено, а делото унищожено. Поради това жалбоподателят намира за необяснимо издаването на „втори“ изпълнителен лист.

Със съобщение от 10.10.2022 г. длъжникът по изпълнението била уведомена за наложени запори върху банковите й сметки в „*****“, ***** и *****.

Посоченото съобщение е връчено на настоящия жалбоподател на 24.10.2022 г., а жалбата й е депозирана на 26.10.2022 г.

Към жалбата са приложени преписи от: заявление за издаване на кредитна карта от 21.08.2003 г.; Съобщение по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС; Изпълнителен лист от 03.12.2013 г. по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС; Споразумение от 22.12.2010 г.; Разпореждане № 09224788107/30.09.2022 г.; Експертно решение № 90361 от 95/13.09.2022 г.; Препис-извлечение от акт за смърт № 64/28.01.2020 г.

Поддържано е искане с правно основание чл. 83, ал. 2 от ГПК.

В срока по чл. 436, ал. 2 от ГПК по делото не постъпило становище от другата страна по изпълнителното производство – взыскателя *****.

По реда на чл.436, ал.3 от ГПК съдебният изпълнител е изложил писмени мотиви по обжалваните действия. Счита, че жалбата е неоснователна, т.к. не са налице хипотезите на чл. 433 от ГПК.

След като се запозна с жалбата и с приложените към нея писмени доказателства, съдът констатира следното:

Въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС е било образувано изпълнително дело 20147910400111 от описа на ЧСИ Татяна Водиченска – Никитова, с рег. № 791 на КЧСИ, с район на действие СГС, като след последното извършено погасяване с Протокол от 23.06.2016 г., задължението е останало в размер на 584,09 лв., както и 124,07 лв. неплатени такси.

Производството изпълнително дело № 20197430400292 по описа на ЧСИ Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС е образувано след изпращането му от ЧСИ Татяна Водиченска – Никитова, с рег. № 791 на КЧСИ, на основание чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК, съобразно правилата за местна компетентност. Предмет на изпълнение по него също е изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 1775/2013 г. на КРС. Съгласно посоченото изпълнително основание длъжникът В Ф. следва да заплати на кредитора си сумите, описани там – 381,44 лв. главница, 105,46 мораторна лихва за периода 31.01.2011.г. – 08.10.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата и 125 лв. деловодни разноски.

По искане на взыскателя съдебният изпълнител е извършил проучване на имущественото състояние на длъжника.

Било е изпратено уведомление за образуваното изпълнително производство и дължимите суми на длъжника.

Наложен е бил и запор върху вземанията на длъжника за пенсия с изрично посочване за спазване правилата на чл.446 от ГПК.

Междувременно длъжникът е починала, а на наследниците ѝ са конституирани като страни в изпълнителното производство на нейно място. До тях също са изпратени призовки за доброволно изпълнение.

В хода на изпълнителното производство са събрани суми, които са изплатени на взыскателя, в общ размер на 706,62 лв., в т.ч. и такси, като след последното извършено погасяване с Протокол от 23.06.2016 г., задължението е останало в размер на 584,09 лв., както и 124,07 лв. неплатени такси.

Наложен е бил и запор върху вземанията на Е. Ф. за пенсия с изрично посочване за спазване правилата на чл.446 от ГПК, както и върху банковите ѝ сметки, за което тя е уведомена със съобщение изх. № 13597/10.10.2022 г.

С оглед така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

В действащия процесуален закон – ГПК, подлежащите на обжалване действия на съдебния изпълнител са изчерпателно и лимитативно изброени в разпоредбата на чл. 435 от ГПК.

Съгласно чл. 435, ал. 1 **взыкателят** може да обжалва: отказа на съдебния изпълнител да образува изпълнително дело или да извърши исканото изпълнително действие; отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; спирането, прекратяването и приключването на принудителното

изпълнение.

Съгласно нормите на ал. 2 и 3 от същия текст на закона **длъжникът** може да обжалва постановлението за глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, отказът на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485 от ГПК, определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470 от ГПК, както и в случаите по чл. 486, ал. 2 от ГПК; отказът на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение, разноските по изпълнението, както и постановлението за възлагане. На основание чл. 462, ал. 2 от ГПК длъжникът по изпълнението може да обжалва и извършеното от съдебния изпълнител и предявено разпределение.

В случая жалбата е депозирана в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК от лице, имащо качеството на длъжник в изпълнителното производство. Но с нея се иска съдът да прекрати изпълнителното производство. Така очертаният предмет на обжалване обаче, не попада в кръга от действия, с които съдът разполага по закон. С оглед контролните му правомощия в производството по обжалване действията на съдебния изпълнител може да преценява само законосъобразността на обжалвания несъдебен акт (вж. ТР № 3 от 12.07.2005 г. по т. д. № 3/2005 г., ОСГТК на ВКС). Липсва уредба обаче, която за го овластява в производството по реда на чл. 435 и сл. от ГПК да може за първи път да прогласи прекратяване на изпълнението, в която и да е от хипотезите на чл. 433 от ГПК, с посочване и на избран от него момент на настъпване на прекратителния ефект.

Или, след като едно изпълнително производство бъде образувано, то може да бъде прекратено само и единствено на едно от основанията, посочени в разпоредбата на чл. 433, ал. 1 от ГПК. Тези основания са императивно и изчерпателно изброени и същите не могат да бъдат разширявани. Съгласно посочената норма изпълнителното производство се прекратява с постановление от съдебния изпълнител, когато: 1. длъжникът представи разписка от вискателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за вискателя преди образуване на изпълнителното производство; ако длъжникът представи разписка с незаверен подпис на вискателя, последният при спор е длъжен да декларира писмено, че разписката не е издадена от него, в противен случай тя се приема за истинска; вискателят е поискал това писмено; изпълнителният лист бъде обезсилен; с влязъл в сила съдебен акт бъде отменен актът, въз основа на който е издаден изпълнителният лист, или този акт се признае за подправен; посоченото от вискателя имущество не може да бъде продадено и не може да бъде намерено друго секвестируемо имущество; не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на чл. 83; бъде представено влязло в сила решение, с което е уважен искът по чл. 439 или 440; вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка.

От друга страна при незаконосъобразно принудително изпълнение, срещу което длъжникът не може да се защитава чрез жалба срещу действията на съдебния изпълнител, е налице исков ред за защита в случай на причинени вреди.

С оглед изложеното, този съдебен състав приема, че жалбата е недопустима в тази част поради липса на акт, подлежащ на съдебен контрол. (така напр. Определение № 515/17.02.2020 г. на САС по гражданско дело № 633 по описа за 2020 г.).

Наред с горното искане съдът приема още, че макар и съвсем непрецизно формулирано, с жалбата по същество се обжалват и действия по налагане на заповор, съгласно съобщение изх. № 13597/10.10.2022 г., като с оглед посоченото основание чл. 446а, ал. 2 от ГПК, може да се извлече твърдение за нарушение на разпоредбите, регламентиращи реда за налагане на заповор и размера на несеквестрируемите доходи.

С цитираното съобщение длъжникът Е. Ф. е уведомена, че е наложен заповор върху банковите й сметки в „*****“, ***** и ***** . Тя е един от наследниците по закон на първоначалния длъжник В Ф.. Установимо е, че понастоящем изпълнението на вземанията по висящото изпълнително дело е насочено върху банковите й сметки в „*****“, ***** и ***** .

Установимо е още, че доходите на жалбоподателя са от получавана пенсия в размер на 396,95 лв., без налични данни в коя от заповорираниите сметки постъпват тези средства.

В нормата на чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК законодателят е предвидил, че длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо. Несеквестрируеми са вземанията на длъжника по сметка в банка, когато по нея постъпват плащания по несеквестрируеми вземания и/или вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение (т. 13 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС). По арг. от разп. на чл. 446, ал. 1 от ГПК трудовото възнаграждение, а и всяко възнаграждение за труд, както и пенсията, са частично секвестрируеми. Изцяло несеквестрируемо е възнаграждение или пенсия, които са в размер до минималната работна заплата (спр. посочения текст на чл. 446, ал. 1 от ГПК).

В настоящия случай не е установен произходът на средствата в банковите сметки на жалбоподателя, върху които е наложен заповорът, но с писмо вх. № 16001/2022 г. съдебният изпълнител е уведомен от „*****“, че вземането досежно длъжника е прието, сметките й са блокирани, няма претенции на други лица за това вземане, има наложени заповори по друго изпълнително дело, като дължимите суми не могат да бъдат превени/обезпечени, поради липса на свободен авоар.

***** с писмо вх. № 15958/2022 г. е уведомило съдебния изпълнител, че в посочената институция не са установени сметки с титуляр Е. Ф., заради което заповор не е наложен.

***** пък е уведомила съдебния изпълнител, че сметката на длъжника е блокирана за бъдещи постъпления, но към момента няма наличности в нея.

***** е уведомила съдебния изпълнител, че признава вземането и блокира сметките на длъжника, няма други претенции на други лица за същото вземане, няма наложени заповори по други изпълнителни листове, но дължимите суми не могат да бъдат преведени, поради липсата на авоари.

От изложеното е ясно, че сметките на длъжника в „*****“, ***** и ***** са блокирани до размера на задължението по изпълнителното дело, но реално суми не са събирани, като дори и да се приеме, че пенсията й би била бъдещо постъпление по тях, същата е в размер под минималната работна заплата за страната, поради което и на основание чл. 446а, ал. 2 от ГПК заповорът не следва да разпростира действието си досежно същите. Съдебният изпълнител е дал указания до третите лица в т.см. Няма данни, както вече се посочи, някаква част от разполагаеми суми да е удържана от банките и превеждана по сметка на съдебния изпълнител. Наложеният заповор обаче има обезпечаваша функция и гарантира възможността при едно бъдещо

постъпване на суми с различен характер, върху които може да се насочи принудителното изпълнение, те да бъдат запазени и съответно използвани като средство за погасяване на дълга на длъжника.

Следователно насочването на изпълнение чрез налагането на запор върху вземанията на длъжника по банковите му сметки се явява законосъобразно, въпреки установената невъзможност този способ да доведе до събиране на вземанията на този етап, при наличните данни за липса на средства по посочените сметки, а и минималният доход от пенсия, който би бил евентуално бъдещо постъпление по тях, който пък е обхванат от ограниченията на чл. 446а, ал. 2 от ГПК.

Ето защо жалбата в горепосочената част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По искането за освобождаване от държавна такса по настоящата жалба:

В жалбата се съдържа искане по смисъла на чл. 83, ал.2, от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2 от ГПК такси и разноски по производството не се внасят от физическите лица, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да ги заплатят.

Съгласно приетото по т. 12 от ТР № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС настоящият съд е компетентен да се произнесе по искането на жалбоподателя за освобождаване от държавна такса за депозираната жалба.

За да извърши преценката си за обстоятелствата по чл. 83, ал. 2 от ГПК съдът е дал възможност на молителя да ангажира доказателства по искането си, но вместо това той е заплатил таксата от 25,00 лв. Ето защо се приема, че всъщност искането не се поддържа и съдът не дължи произнасяне по него.

По разноските:

С оглед изхода от обжалването разноски се следват само в полза на ответната по жалбата страна. Искане обаче в т. см. не е поддържано, заради което съдът не дължи произнасяне.

По обжалваемостта:

Този съдебен акт подлежи на обжалване пред по-горен съд само в частта, в която производството е прекратено – арг. от разп. на чл. 278 от ГПК вр. чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

С оглед на изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е. Д. Ф. с ЕГН*****, с адрес *****, насочена срещу действия на частен съдебен изпълнител Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС, по изпълнително дело № 20197430400292 по описа на ЧСИ Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС, с която се иска съдът да прекрати съдебно-изпълнителното производството, като **НЕДОПУСТИМА И**

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д.№ 20221500500586 по описа на Окръжен съд- Кюстендил за 2022 г. в тази част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Е. Д. Ф. с ЕГН*****, с адрес *****, насочена срещу действия на частен съдебен

изпълнител Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС, по изпълнително дело № 20197430400292 по описа на ЧСИ Елица Христова, с рег. №743 на Камарата на ЧСИ, с район на действие КОС, **насочена против** действия на съдебния изпълнител по налагане на заповед върху банковите сметки на длъжника в „*****, ***** и *****“, съгласно съобщение изх. № 13597/10.10.2022 г.

Решението не подлежи на обжалване, с изключение на частта, в която жалбата е оставена без разглеждане, в която част решението е с характер на определение и може да бъде обжалвано пред Апелативен съд-София в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____